

17 Φεβρουαρίου 2011

Παρέμβαση ΚΕΟΣΣΟΕ προς Cora-Cogeca για απόσταξη οίνων και priμοδοτούμενες εκριζώ σεις.

Στην τελευταία συνεδρίαση της ομάδας “VIN” της Cora-Cogeca (8,9/2/2011), η ελληνική αντιπροσωπεία, έθεσε προβληματισμούς στο πλαίσιο της ανταλλαγής απόψεων για το μέλλον της ΚΑΠ (PAC) μετά το 2013.

Ο πρόεδρος της Ομάδας VIN T. Coste, ζήτησε γραπτά τις απόψεις της ΚΕΟΣΣΟΕ που συνοψίζονται στο ακόλουθο κείμενο.

Θεωρούμε ότι στο κείμενο που έχουμε συμφωνήσει (“Contribution du groupe de travail «Vin» sur l’ avenir de la PAC après 2013”), πρέπει να ληφθούν υπόψη οι τελευταίες συζητήσεις που γίνονται στο Συμβούλιο Κορυφής και αφορούν την επέκταση των κανόνων δημοσιονομικής προσαρμογής, την λειτουργία του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) και την συσχέτισή τους με το προτεινόμενο από την Καγκελάριο της Γερμανίας A. Μέρκελ Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας.

Η αντιμετώπιση της κρίσης χρέους της ευρωζώνης είναι βέβαιο ότι θα επηρεάσει τις δημόσιες δαπάνες, την ιδιωτική δαπάνη, συνεπώς και την κατανάλωση.

Όπως αναφέραμε στη χώρα μας, η μείωση της ιδιωτικής δαπάνης, έχει επηρεάσει την κατανάλωση οίνων, με αποτέλεσμα τη δημιουργία προβλημάτων ρευστότητας στις επιχειρήσεις και την συγκέντρωση αποθεμάτων οίνου, διαρθρωτικού χαρακτήρα.

Είναι γεγονός επίσης ότι σε μεγάλες οινοπαραγωγές χώρες (Ιταλία, Ισπανία) σήμερα, παρατηρείται «κόπωση» της κατανάλωσης.

Η υπό συζήτηση ΚΑΠ, περιέχει μηχανισμούς αντιμετώπισης κινδύνων της αγοράς, οι οποίοι όμως θα επιβαρύνουν ευθέως τους παραγωγούς.

Πάντοτε οι κανονισμοί της ΚΟΑ Οίνου (OCM Vin), προέβλεπαν ως εργαλείο εξισορρόπησης της αγοράς την απόσταξη οίνων που δεν είναι δυνατόν να διοχετευθούν στην αγορά. Η πρόνοια αυτή είναι αναγκαίο να περιληφθεί στις θέσεις της Cora-Cogeca για την ΚΑΠ μετά το 2013, δεδομένου ότι οι προβλεπόμενοι στην ΚΑΠ μηχανισμοί εξισορρόπησης της αγοράς, επιφέρουν αποτελέσματα μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα.

Ένα άλλο θέμα που μας απασχολεί είναι η διατήρηση των δικαιωμάτων φύτευσης και μετά το 2015. Έχουμε συμφωνήσει με τη θέση της Cora Cogeca που προβλέπει τη διατήρηση των δικαιωμάτων φύτευσης μετά το 2015, εν τούτοις η διατήρηση των δικαιωμάτων φύτευσης πάντοτε συνοδεύεται με την εφαρμογή προγραμμάτων επιδοτούμενης εκρίζωσης, αφού σε καθεστώς απαγόρευσης φυτεύσεων, οι καλλιεργητές δεν έχουν άλλη διέξοδο. Με όρους πολιτικής του τομέα η απαγόρευση νέων φυτεύσεων συνοδεύεται πάντα με priμοδοτούμενη εκρίζωση, αφού η αμπελοκαλλιέργεια, αποτελεί ένα “κλειστό” επάγγελμα και η έξοδος από το επάγγελμα, δηλαδή η απώλεια του δικαιώματος (που εμπεριέχει αξία), συνοδεύεται από αποζημίωση. Αυτή την διάσταση ενσωματώνει η επιδότηση εκρίζωσης, όταν χάνει ο αμπελουργός οριστικά το δικαίωμα φύτευσης που κατέχει.

Σε αντίθετη περίπτωση, ο αμπελουργός όταν δεν διαθέτει βιώσιμη εκμετάλλευση οδηγείται

στην εγκατάλειψη του αμπελώνα του, χωρίς κανένα οικονομικό αντάλλαγμα, χάνοντας ένα δικαίωμα, για το οποίο πολλές φορές ένα Κράτος Μέλος έχει ορίσει, αξία.

Συνεπώς η διατήρηση των δικαιωμάτων φύτευσης πρέπει να συνδυάζεται με την επιδότηση εκρίζωσης και για το λόγο αυτό θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στα Κράτη Μέλη που επιθυμούν να εφαρμόζουν στην επικράτειά τους προγράμματα οριστικής εγκατάλειψης αμπελώνων.